

des del primer moment, el seu suport al llançament i la consolidació del projecte del Fòrum Universal de les Cultures, atès que aquesta convocatòria mundial vol fomentar el desenvolupament de la comunicació, el diàleg i la participació, per la qual cosa és del tot necessari aprofitar la capacitat de les noves tecnologies de la informació i de la comunicació per potenciar aquestes dinàmiques»; Endesa; Ibm; el grup Damm («el grup Damm pretén ser una plataforma de suport per assolir l'objectiu d'aquest ambiciós projecte millorant la relació i la comunicació entre pobles i cultures i avançant en la renovació del pensament en les actituds de les societats»); Indra («el compromís d'Indra consisteix a posar a disposició de l'organització del Fòrum solucions d'avantguarda per garantir l'èxit de l'esdeveniment i crear un espai de trobada entorn de la diversitat cultural, el desenvolupament sostenible i les condicions de la pau») i Iberia («Iberia vol demostrar el seu suport a la difusió dels valors i principis desenvolupats pel Fòrum Universal de les Cultures-Barcelona 2004, amb el desig de promoure les condicions de la pau al món, la diversitat cultural i el desenvolupament sostenible»). Finalment també s'hi han afegit El Corte Inglés i Toyota com a socis, i Cola Cao, Grup Agbar, Coca-Cola, Evenements Expositions, Roca, Leche Pascual, Henkel, Randstad, Nestlé i Mediapro com a patrocinadors.

És força evident la contradicció entre les declaracions de les empreses patrocinadores citades i les activitats de les mateixes. És el cas d'una empresa com Indra, que segons les seves pròpies fonts, «desenvolupa activitats molt especialitzades dins de l'ampli camp de l'electrònica de defensa, totes elles amb un component molt significa-

tiu de consultoria, integració de sistemes i serveis» i que «ha vingut produint durant els últims 25 anys simuladors de vol per a les forces armades de tot el món, amb especial èmfasi en la simulació de l'entorn de la missió operativa».

Indra destaca per la seva col·laboració amb l'exèrcit nord-americà: Indra Systems Incorporated, la filial dels Estats Units d'Indra, «ha estat acceptada pel Departament de Defensa nord-americà com a proveïdora d'equips, sistemes i serveis d'ús militar a tercers països a través del Foreign Military Services», segons explica la web de la companyia. A més, Indra ha participat en l'equipament del míssil Sparrow i en els Sistemes Automàtics de Manteniment (SAM) de l'F-18 de l'exèrcit nord-americà, entre d'altres projectes. La multinacional, present a 40 països, també participa a la fabricació del carro de combat Leopard i la fragata F-100.

Interessos financers

Per tenir una idea dels interessos financers en aquest projecte, hem de diferenciar, entre les actuacions previstes, les que suposaran un benefici per a grups financers. Potser l'actuació més «simbòlica» sigui la construcció de dos edificis: l'Edifici Fòrum (superfície:

22.000 m², cost: 72 milions d'euros/12.000 milions de pessetes) i el Centre de Convencions (superfície: 70.000 m², cost: 102 milions d'euros/17.000 milions de pessetes). Segons la web d'Infraestructures de Llevant, el Centre de Convencions «es concep com el principal motor econòmic de la zona del Front Litoral Besòs i va associat a la construcció a l'entorn d'oficines i hotels per acollir treballadors i visitants. Segons un informe elaborat per Turisme de Barcelona, els congressos i convencions aporten prop de 100.000 milions de pessetes a la ciutat, un 25 % del total d'ingressos per activitat turística, malgrat que els visitants a congressos i convencions només suposen el 10 % de turistes que arriben a la ciutat.»

Si, com és previsible, el Centre de Convencions i l'Edifici Fòrum canalitzaran la gran part de les convencions internacionals a Barcelona, aleshores, les empreses que els gestionin es beneficiaran aproximadament del 25% del total dels ingressos generats per l'activitat turística.

Ambdós edificis seran explotats pel grup francès Générale Location, que dona feina a 1.500 persones i té una xifra de negocis superior als 35.000 milions de pessetes (210 milions d'euros).

Générale Location es farà càrrec del 80 % de la societat que gestionarà el centre de convencions, i l'Ajuntament de Barcelona es reserva el 20 % restant; la firma francesa el gestionarà durant els propers vint anys a canvi d'un cànon fixe de 53 milions de pessetes i un altre de variable. Sobre el cànon variable es donen contradiccions dins la pròpia Infraestructures de Llevant: Joan Clos, el president de l'empresa, va declarar que seria el 35 % de la facturació, mentre que Jordi Cornet i Serra, representant del PP a la companyia, va assegurar que aquest cànon variable s'establiria en funció dels beneficis anuals abans dels impostos i no en base a la facturació, deixant així un marge més ampli entre els guanys privats i el benefici econòmic públic.

Una altra font de beneficis per a empreses privades serà l'explotació de les vivendes, oficines i hotels construïts al voltant del Centre de Convencions i de l'Edifici Fòrum. Està prevista la construcció de quatre illes de vivendes, en el xamfrà dels carrers Lull i Taulat, amb una superfície de 24.074 m². El 40 % d'aquests pisos serà de protecció oficial, mentre que el 60 % restant serà explotat per l'empresa immo-

biliaria Urbis, empresa amb seu a Madrid i que actua per tot l'Estat espanyol; està controlada pels grups Banesto (51 % de les accions) i Dragados (20 % de les accions).

Es preveu també la construcció de dos hotels de quatre estrelles: l'Hotel de la Plaça (28.000 m²) i l'Hotel del Centre (28.276 m²). El primer serà explotat pel grup Sacyr AC Hoteles i el segon pels grups Le Meridien i Vinci. Així mateix, es preveu la construcció d'un edifici sencer d'oficines amb una superfície total de 31.000 m² a les actuals cotxeres de Llevant, entre els carrers Lull i Prim i la prolongació del carrer Taulat.

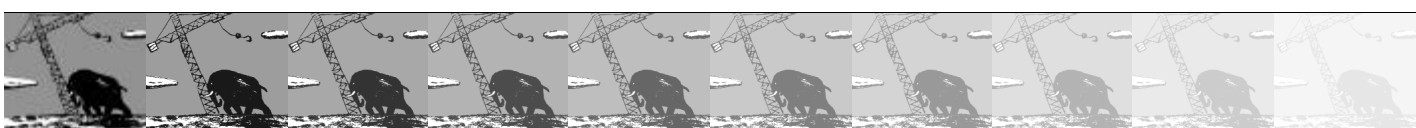
El projecte del Fòrum contempla, a més de la construcció d'edificis nous, una massiva intervenció urbanística en els barris del Front Litoral-Besós. Es tracta de barris que pateixen situacions de precarietat i manca d'infraestructures, especialment en el cas de La Mina, una barriada creada conscientment per a ser un guetto, i que és més gran ella sola que moltes capitals de comarca.

Intervenció al barri de La Mina

El barri de la Mina serà objecte de remodelació per part del Consorci format per la Generalitat, la Diputació de Barcelona i els ajuntaments de Sant Adrià de Besòs i de Barcelona. Aquesta remodelació consistirà en la construcció de 1.084 pisos que no sabem si seran de lloguer o compra o si seran de protecció oficial. Probablement continuaran la dinàmica dominant: destinar una insignificant part al lloguer, i l'altre «ridícula» part serà de protecció oficial, sense atendre les necessitats reals de La Mina. També es pretenen rehabilitar edificis amb la finalitat de rentar la cara a aquesta part de

la ciutat de Barcelona per atreure gent d'altres barris, de major nivell adquisitiu. Per això s'ha previst la construcció de nous equipaments públics que no estan especificats, però probablement no segueixin les necessitats de la gent que viu aquí, i que tindran la clara intenció d'atreure gent dels barris propers. Per rematar el projecte es pretén construir una nova rambla de 40 metres d'amplada. Aquesta construcció suposarà la partició de La Mina per la meitat, a més de l'enderrocament de cases i edificis antics, ja que no es disposa d'un espai d'aquesta amplada en tot el barri. De fet es copiarà aquesta solució màgica de la construcció de rambles, com ja s'ha fet a Ciutat Vella, amb l'única intenció d'acabar amb els nuclis de marginalitat d'un lloc, fent-lo més «maco», més inaccessible per les butxaques, girant-se d'esquena a la gent d'aquell barri, i acabant amb el patrimoni històric, per citar algunes de les moltes conseqüències. També es pretén assolir l'augment de la permeabilitat física i social d'aquesta zona. La inversió per fer aquest projecte serà de 4.800 milions de pessetes, i estarà finançat en un 50 % pel fons europeu d'Urban II que disposa en total de 728.3 milions d'euros pel període 2000-2006. Feder és el fons estructural que financia aquesta iniciativa. També cal ressaltar que el Banc Europeu d'Inversions (BEI), que pot concedir crèdits Urban II destinarà 12.340.000 euros, però el total de les despeses subvencionables serà de 24.680.000 d'euros.

La dimensió especulativa i espectacular del Fòrum 2004 està molt ben descrita en alguns punts d'un article (sota el títol "El gran circ de les cultures" de Manuel Delgado, professor d'Antropologia a la Universitat de Barcelona, i que adjuntem com annex a conti-

nuació en aquest mateix dossier. Un altre punt de vista sobre el Fòrum és el que apareix en un document del 28 d'abril del 2003, firmat pel Fòrum de la Ribera del Besòs, que reuneix moltes associacions dels barris afectats pel projecte del Fòrum.

El front marítim del Barcelonès viu en l'actualitat una profunda metamorfosi. (...) Hi ha un risc elevat que un canvi tan ràpid i profund acabi desplaçant a població amb insuficients recursos per enfrontar un radical augment del cost de l'habitatge i de la vida i acabi dislocant uns teixits socials locals encara poc consolidats a

tota l'àrea de polígons d'habitatge edificats a llevant en els anys seixanta i setanta.

A més, els nous reptes es plantejen quan els antics no s'havien acabat de resoldre. Hi ha encara bosses de pobresa al Poblenou i les situacions de precarietat social augmenten a mesura que ens acostem cap al riu, fins a la barriada de La Mina, més gran ella sola que moltes capitals de comarca. (...) Hi ha, així mateix, una previsió insuficient tant d'equipaments locals com d'equipaments que puguin relligar en un ús compartit les poblacions properes i els visitants d'altres indrets de la ciutat: l'atenció es troba excessivament orientada cap als grans equipaments metropolitans. Hi ha, finalment, un patrimoni històric en perill. (...) Hi ha hagut un abús dels enderrocs, però encara queden nombrosos elements de valor escassament protegits: la ciutat ha de canviar, però no pot perdre elements i paisatges que constitueixen referències històriques fonamentals.

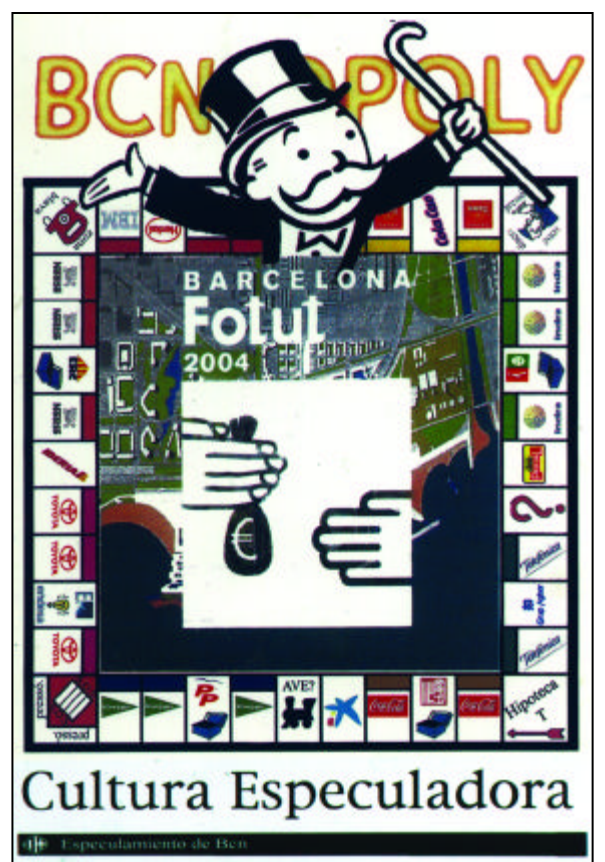
Les actuacions se succeeixen a un ritme ràpid en una zona que és la que més canvia no sols de la ciutat, sinó de tot el país. Les dificultats dels veïns per aconseguir que les administracions els escoltin són notòries. Ara com ara no comptem amb mecanismes de

participació ciutadana suficients per poder fer sentir la veu dels habitants d'aquests barris.

Entre el vell Poblenou i la zona de La Mina, l'altra àrea afectada per la profunda transformació del llevant de Barcelona és la que formen els tres polígons d'habitatge construïts en els anys seixanta i setanta en els confins del municipi barceloní: el vell Diagonal Mar, Maresme i Sud-Oest Besòs. (...) Avui es troben davant una transformació urbanística que els sotmet a una pressió fortíssima. Sota l'aparença rutilant d'una transformació radical al front costaner, persisteixen una situació de precarietat social i cultural encara no superada i nombroses mancances d'equipaments [RTF annotation:] Hem de suposar que la cita acaba aquí..

L'any 2002 l'Ajuntament de Barcelona va invertir en el Fòrum 280 milions d'euros (46.500 milions de pessetes) a través de l'empresa Infraestructures 2004. Quatre de cada deu pessetes invertides per l'Ajuntament de Barcelona van ser destinades a obres vinculades al Fòrum 2004.

La cultura popular ja ha posat al seu lloc els objectius reals del Fòrum

El gran circ de les cultures

MANEL DELGADO

Article del professor d'Antropologia de la Universitat de Barcelona sobre el projecte del Fòrum Universal de les Cultures 2004, elaborat en el marc del IX Congrés Internacional d'Antropologia organitzat per l'Institut Català d'Antropologia i que va reunir a més de 600 estudiosos a la ciutat de Barcelona a mitjans de l'any 2002

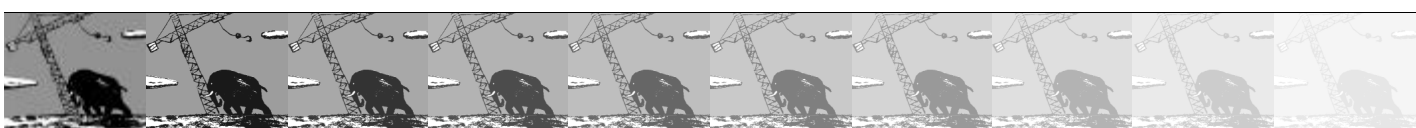
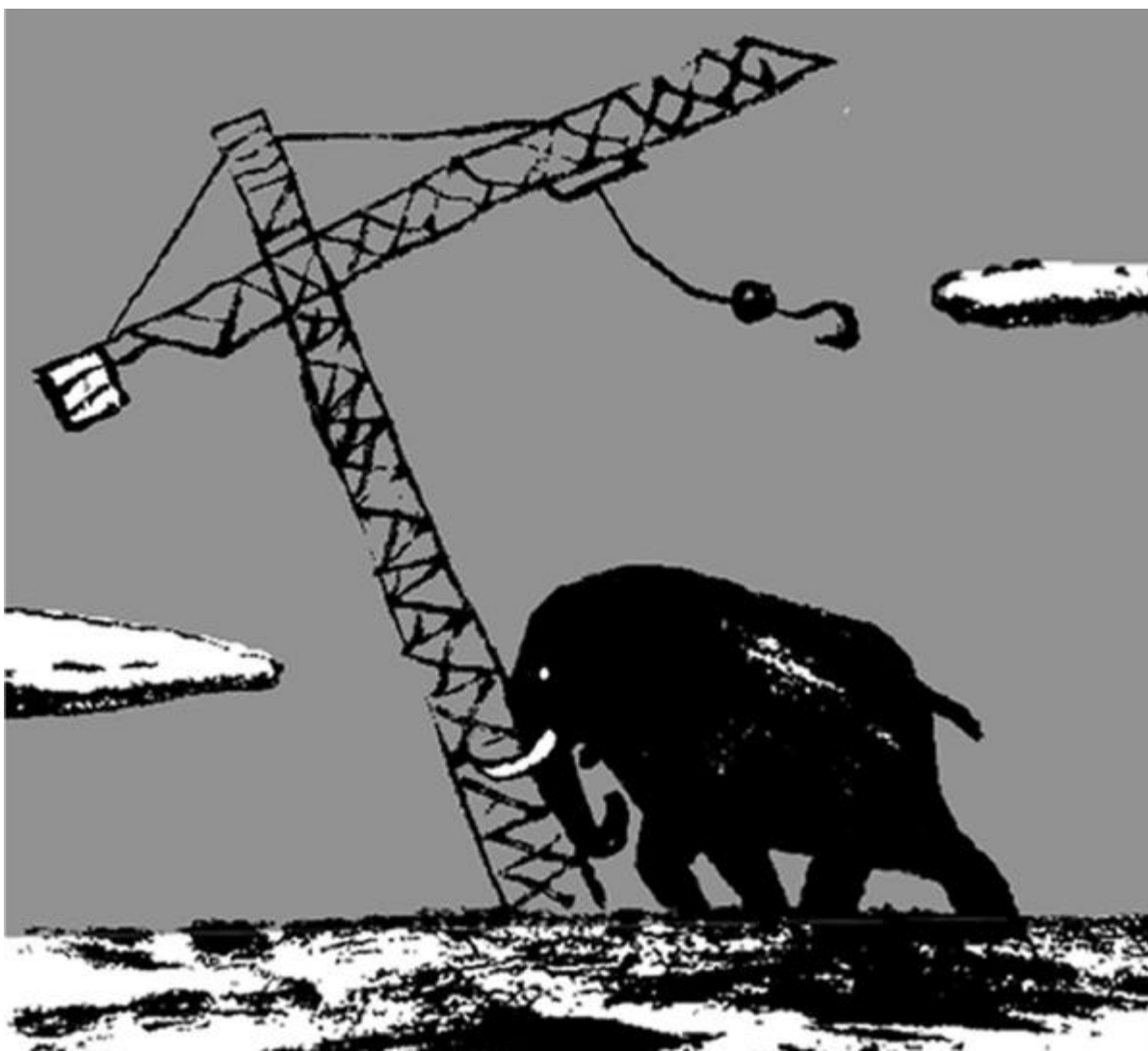
El IX Congrés d'Antropologia organitzat per l'Institut Català d'Antropologia va reunir a Barcelona més de 600 estudiosos de les cultures de tot l'Estat i de 20 països i que es van centrar en les relacions entre cultura i política i els usos polítics de la diversitat cultural. Com a conclusió, els congressistes van aprovar una declaració pública en la qual es denuncia la manera com un cert discurs a propòsit de la diferència entre cultures està servint –aquí i en altres llocs– per justificar ideològicament polítiques migratòries basades en l'explotació, la brutalitat i la injustícia. El racisme, en efecte, és actualment en primer **24** lloc cultural i on abans es parlava

de «races inferiors» ara es parla de «cultures incompatibles amb els nostres valors».

En aquest context – polítiques de i per l'abús i la negació de drets humans, usos discriminatoris de la noció de cultura– no podia deixar d'alarmar-nos –i així es recollia en el document– que Barcelona es prepari com a escenari d'un magne esdeveniment titulat precisament Fòrum Universal de les Cultures. Els postulats podran ser benintencionats, però tot suggereix que l'esdeveniment serà una «apoteosi de les cultures» utilitzada per a la demagògia política i per a la trivialització mediàtica, un entreteniment en el què la pluralitat cultural

serà reduïda a una pura paròdia dirigida al consum de masses i a la bona consciència institucional.

Barcelona viu un colossal procés de transformació urbanística que, com altres vegades, sembla requerir algun gran esdeveniment que el legítimi simbòlicament. Ningú ha impugnat la bona arquitectura, ni les dinàmiques d'urbanització, ni els espais públics de qualitat dels que el Fòrum 2004 pretén ser concreció. Però una cosa és la bona arquitectura de, per exemple, l'Auditori de Josep Lluís Mateo i una altra que aquesta bona arquitectura es posi al servei de polítiques de tematització, terciarització i reapropiació capitalista de la ciutat. Una cosa són espais públics de qualitat i altra cosa són espais públics monitoritzats i hipervigilats. Una cosa és urbanització i una molt diferent el que el geògraf Francesc Muñoz ha anomenat, titulant un excel·lent llibre seu, urbanalització, és a dir, triomf absolut del que és més fàcil en el disseny de ciutats.

En realitat, tot el projecte del Fòrum 2004 està orientat des d'una concepció visionària de Barcelona, somni d'un espai racional, higiènic i desconflictivitzat, habitat per ciutadans lliures i responsables que s'avenen en tot moment a col·laborar i que assisteixen entusiasmats a les posades en escena mitjançant les quals el poder polític s'exhibeix amb tot el seu esplendor. Una vegada aconseguida la coherència en els plànols i les maquetes, una vegada disposats els ornaments i les proclames, ja només cal esperar que la ciutat així concebuda es desplegui victoriosa sobre una societat urbana feta de fragmentacions, incongruències i lluites. N'hi ha prou amb una bona planificació perquè l'ordre de la representació s'imposi sobre al desordre del que és real.

Però les coses no són així. S'ha volgut justificar l'activitat de les excavadores amb una trobada fraternal entre les cultures que entonaran un cant a la pau i a la convivència mundials. Però tot això en una ciutat on regeixen lleis injustes i on es prodiguen actuacions governatives que després són denunciades per instàncies internacionals de vigilància dels drets humans. La Barcelona de Gaudí, de Miró i de Cerdà és també avui la Barcelona de García-Valdecasas. I això no es pot oblidar. No es pot amb una mà organitzar una mena de macrofesta de la diversitat d'alt disseny i amb l'altra tolerar que a Barcelona existeixin centres d'internament per a immigrants que han comès l'error de creure que tots els éssers humans neixen lliures i iguals.

Arribà un punt en que Barcelona va perdre tota legitimitat per a convocar aquesta meravellosa abraçada universal de les cultures. Va ser la tarda del 16 d'agost de l'any passat, quan la policia va

atrapar en massa, com si fossin animals, a més de 160 immigrants sense papers que havien acampat a la plaça d'André Malraux, un d'aquests magnífics espais públics reformats dels quals tant presumeixen les nostres autoritats. Després vam poder assistir a l'al·lucinant espectacle de la policia patrullant pels carrers dels voltants, caçant un a un els que havien aconseguit escapar. Tot això va succeir amb el coneixement i l'aprovació de les nostres institucions, inclòs l'Ajuntament, que va ordenar a la seva Guàrdia Urbana que tanqués els accessos a l'estació de metro d'Arc de Triomf per tal que cap «il·legal» pogués fugir pels passadissos o els túnels.

L'endemà la premsa publicava «El multiculturalisme a Barcelona» amb imatges d'uns policies carregant un dels immigrants acampats com si fos un cérvol acabat d'abatre. El Fòrum 2004 podia haver estat una oportunitat per un debat social i intel·lectual que elogiés la pluralitat i denunciés la desigualtat, però les coses no apunten en aquesta direcció. Massa institucions, massa multinacionals i massa diners per creure que el Fòrum pugui ser, en el millor dels casos, altra cosa que un gran parc temàtic al que es convidarà a tot tipus de cabdills i gurús, i on la diversitat humana serà exhibida com un grandios i amable show de llum i de color. Un circ.

A l'assalt de Cornellà

L'expansió del negoci urbanístic a l'Àrea Metropolitana

Cornellà i la seva política especulativa

La transformació del sòl que està patint Cornellà ve donada per la seva condició de ciutat metropolitana: «ben comunicada» amb la gran urbs, l'aeroport, i el port, és el que està fent de Cornellà una ciutat orientada cap a oficines i empreses de noves tecnologies, manufactures i serveis. Davant la saturació a Barcelona diversos ajuntaments han comprovat els avantatges de la transformació del sòl a Cornellà que els últims anys ha modificat la seva indústria i més recentment ha rebut el suport de Boygues Immobiliària, World Trade Center i Landscape Proingru, el que genera una perspectiva internacional i farà que Cornellà disposi en cinc anys de 170.000 m² d'oficines i naus industrials d'alta tecnologia.

L'Ajuntament de Cornellà té molt clara la seva política especulativa, no només nodreix les seves arques amb els impostos sobre els béns immobles i els impostos sobre les obres de les noves construccions, sinó que, a més a més, ven els terrenys municipals per altíssims preus i crea la seva pròpia empresa de construcció Emducsa (Empresa Municipal d'Urbanisme i Construccions) per poder treure molt més benefici de les obres, tot sense oblidar-se de donar un matís social, parlant sobre els llocs de treball que aquestes empreses oferiran.

Però potser el que l'ajuntament no s'ha parat a pensar és que està convertint la nostra ciutat, i per a qui l'està transformant. Potser sí que

ho ha pensat, i el que vol fer és una rèplica gringa de ciutat metropolitana dedicada a les grans empreses de serveis plenes d'executius i per descomptat no aptes per al poble que és el que rep totes aquestes mostres especulatives i com en aquest cas, amb els ulls ben tapats i l'oïda enganyada.

Aquesta és una petita mostra dels pressupostos municipals dels que disposa l'Ajuntament de Cornellà i a què destina els diners:

L'Ajuntament de Cornellà el 1995 disposava d'un pressupost municipal de 6.000 milions de pessetes (+ de 36 milions d'euros).

L'any 2001, sis anys després, disposava d'un pressupost municipal d'11.000 milions de pessetes (+ de 66 milions d'euros).

L'any següent, el 2002, comptà amb un pressupost d'11.742 milions de pessetes (+ de 70 milions d'euros).

Això és una mostra del desenvolupament econòmic de Cornellà, però, a què es destinen aquests calés?

I amb quina filosofia se'ls reparteixen els diferents organismes municipals?

L'any 2002 es van destinar:

-318 milions de pessetes a Educació (+ de 1.9 milions d'euros);

-434 milions de pessetes van ser destinats a Precsa (+ de 2.6 milions d'euros);

-Per cultura i esports: 2.200 milions de pessetes (+ de 13.2 milions d'euros);

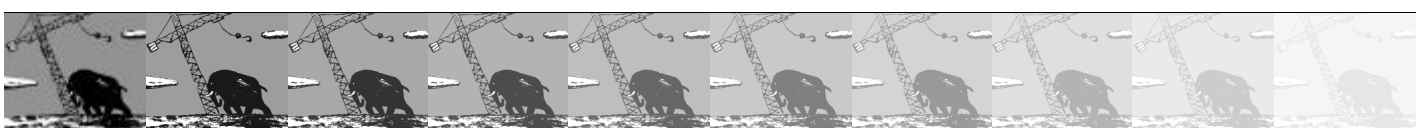
-Benestar social: 1.640 milions de pessetes (garirebé 10 milions d'euros);

-L'Ajuntament de Cornellà va destinar 4.000 milions de pessetes per urbanisme (+ de 24 milions d'euros);

-Per Emducsa va destinar 2.372 milions de pessetes (+ de 14.2 milions d'euros).

Arran de la política especulativa de l'Ajuntament de Cornellà es crea Emducsa; entre els pressupostos que van destinats a Urbanisme i els que van per a Emducsa hi ha un fort lligam. Per això, Emducsa és l'encarregada de dur a terme totes les contruccions municipals de la població. Amb aquesta empresa municipal l'Ajuntament té una via per on actuar amb plena llibertat a l'hora de desenvolupar falsos pressupostos sobre els projectes urbanístics de Cornellà, sempre per sobre del cost real de l'obra, aconseguint així el capital intermedi que es dona entre el pressupost realitzat per Emducsa i el cost real del projecte. Però no només ho fa amb Emducsa, també ho fa amb organismes com Precsa que està controlat bàsicament pel consistori.

Aquí hem pogut veure la participació «equilibrada» de l'Ajuntament, com destina els grans pressupostos allà on generen una major rendibilitat, sense valorar en cap moment que per això hagi de destruir la història arquitectònica d'aquest poble i la identitat cultural de les persones que aquí hi viuen.

Ribera-Serrallo l'últim pulmó verd

Ribera-Serrallo es troba situada a l'extrem del barri Riera, al costat del riu Llobregat, essent aquest l'últim pulmó verd de Cornellà. La zona consta de 26.5 hectàrees de terreny originàriament privat, on l'Ajuntament va iniciar un complex procés d'expropiació. L'empresa Àrids es troba situada entre la zona esportiva de Riera, el Cinturó del Litoral, el Parc de la Ribera i la carretera del Prat. Àrids és una empresa privada que s'extén en més de 80.000 m² de terreny. Segons el tinent d'alcalde d'Urbanisme José Luis Morlanes, l'empresa serà traslladada al polígon industrial d'Almeda. El preu final fixat per les indemnitzacions pels més de vuitanta propietaris expropiats ha estat de 1.850 PTA/m².

El projecte que afecta a Ribera-Serrallo té per objectiu ampliar unes instal·lacions esportives d'iniciativa pública: un pavelló poliesportiu i una piscina coberta. I de caràcter privat: l'ampliació de les instal·lacions de la Federació Catalana de Tennis i una superfície de 43.517 m² per vials i aparcaments, aquestes instal·lacions seràn les segones més grans del món després de les de Chicago i estaran destinades a la formació de tenistes d'elit. El cost previst pel projecte és de 21 milions d'euros (3.500 milions de pessetes) que finançarà en gran part l'Ajuntament de Cornellà. El consistori va signar un conveni amb la Diputació de Barcelona, aportant al projecte 1.683.000 d'euros (280 milions de pessetes). El sector Ribera-Serrallo passa a anomenar-se Parc Esportiu de Cornellà, l'empresa d'arquitectes Álvaro Siza S.L. ha estat l'encarregada de redactar el projecte executiu. Uns 100.000 m² formen el total dels equips esportius. Actualment a

Cornellà hi ha cinc pavellons municipals, Can Carbonell, Centre, Riera, Almeda i Sant Ildelfons. És una necessitat pels ciutadans de Cornellà la contrucció de més pavellons esportius? El Pla General Metropolità de 1976 disposa que tota la zona entre el límit urbà i el Cinturó del Litoral, unes 60 hectàrees, està destinada a equipaments de caràcter local.

La construcció d'unes pistes per a la formació de tenistes d'elit no té res de caràcter local, com tampoc ho té el carrer que passarà entre la carretera de Sant Boi i la plaça del Maresme, aquest carrer serà construït per «intentar» disminuir les retencions de trànsit que es produiran quan entri en funcionament el camp de l'Espanyol que es contruirà molt a prop del Parc Esportiu de Cornellà.

L'equip de governació municipal ha declarat que no té previst reservar cap part del terreny encara no urbanitzat com a zona d'ús agrícola.

A mitjans del 2000 els veïns del barri Riera i rodalies van constituir

una plataforma cívica per fer front al projecte impulsat per l'equip de govern; es va formar amb persones afectades, associacions, entitats i partits polítics. La forma d'organització de la plataforma era una assemblea general en la què es repartien les funcions per comissions de treball. Aquestes comissions no es constituïen per partits o associacions, compartint d'aquesta manera treball i relacions entre gent d'àmbits molt diferents. Es van impulsar reivindicacions i oposicions, creant un projecte alternatiu per combatre el projecte municipal. Aquest projecte alternatiu havia de ser representatiu i s'havia d'ajustar a les necessitats reals dels i les ciutadanes de Cornellà. També es va generar un treball de difusió en forma de xerrades, escrits, murals al carrer i obrint debats públics.

Aquestes van ser algunes de les reivindicacions veïnals i alternatives davant del Pla Ribera-Serrallo que impulsa l'equip de govern:

1. Demanar a l'ajuntament de la ciutat que abans de procedir a executar l'expedient d'expropiació forçosa i el projecte d'urbanització d'aquesta zona, doni la màxima informació i obri un debat sobre l'espai necessari i concret a expropiar i l'ús al qual es destinarà.
2. Manifestar la nostra oposició al fet que terrenys públics d'un gran valor natural, històric i cultural siguin destinats a usos gestionats des d'interessos privats. Ens referim al compromís adquirit per l'ajuntament en relació a la cessió de terrenys a la Federació Catalana de Tennis per edificar un centre d'alt rendiment destinat a la formació de tenistes d'elit.
3. Exigir la incorporació al Parc de la Ribera del terreny, avui dia destinat al tractament d'àrids, de propietat municipal, per tal de donar resposta a les necessitats i reivindicacions que des del barri Riera s'han formulat al llarg d'aquests últims anys.
4. Aprofitar el debat que generarà la presentació del Pla Ribera-Serrallo per possibilitar la compatibilitat entre els usos socials i esportius de caràcter públic i la conservació d'una zona d'activitat agrícola significativa, tot obrint la possibilitat de crear una granja-escola de caràcter formatiu i d'inserció social i laboral.
5. Fer públic el nostre suport a les reivindicacions de veïns i veïnes dels barris Centre i Riera i de les seves entitats representatives, que reclamen des de fa temps la dignificació d'aquest espai amb la creació de zones de picnic, d'aparcaments i d'altres fórmules que estalviïn al màxim el pas de vehicles, tot potenciant el transport públic, l'ús de la bicicleta, etc...
6. Crear una pantalla verda contra la contaminació ambiental i acústica que genera el Cinturó del Litoral. Després de tantes agressions són imprescindibles actuacions que regenerin els marges del riu i facin compatibles les funcions ecològiques i d'ús social.
7. Reclamar que aquest projecte respecti els compromisos adquirits per l'ajuntament (Carta de Ciutats Educa-

- dores, Carta d'Arbog i Xarxa de Ciutats cap a la Sostenibilitat) per avançar cap a una ciutat equilibrada, social, econòmica i ecològica, tot posant especial èmfasi a la ribera del riu Llobregat.
8. Mantenim la idea de cobriment de la piscina de Can Mercader, però amb un sostre mòbil, perquè a l'estiu estigui descoberta.
9. Si insisteixen en que han de fer-ne una de nova, que s'avalui la possibilitat d'ubicar-la a la franja que hi ha entre l'Estadi i el terme municipal d'El Prat, on estan els camps d'entrenament.
10. L'accés a l'aparcament, que es trobaria al complex esportiu, es faria des de la carretera del Prat, enganxat al Cinturó del Litoral, evitant així un gran increment del trànsit al barri i a l'avinguda del Baix Llobregat.
11. Pel que fa a la zona de la dreta de l'Estadi i de l'Abat Oliva, ha d'haver-hi un compromís formal per part de l'ajuntament per arreglar-ho, que s'impliquin els propietaris per posar tanques en condicions per acabar amb el refugi de rates respectant els horts en ús. En aquest sentit s'ha de recuperar l'espai d'escassa activitat industrial dels germans Pérez i Cia com a zona de lleure o, si es demostrés que el lloc proposat és impossible, col·locar-hi el pavelló i la piscina. Pel que fa a l'illa de 9.653 m² a la qual fa referència la Generalitat com a zona d'ús lliure 6b, es pot utilitzar, en part, per aparcament, ampliant l'avinguda del Baix Llobregat col·locant els cotxes en bateria. També acceptem l'ampliació del carrer Sorral del Riu, de forma que permeti l'aparcament d'una filera de cotxes, connectant-la amb el citat pàrquing que enllaça amb la carretera del Prat. Els interessos econòmics que impulsa la cultura del consum s'enfronten diàriament per prendre'ns la nostra identitat com a poble. No estiguem quiets/es davant del projecte de l'ajuntament a Ribera-Serrallo.

Actualment ja no existeix la Plataforma Cívica de Suport a l'Últim Pulmó Verd de Cornellà; el temps va anar desgastant una plataforma que lluitava contra un projecte que estava aprovat des de feia molts anys. Les obres del Parc Esportiu de Cornellà (Ribera-Serrallo) ja fa temps que van començar i continuen creixent dia a dia a un ritme vertiginós.

El camp de l'Espanyol i la nova ciutat esportiva

El R.C.D. Espanyol disposarà de 95.000 m² al costat del barri de la Riera, encara que administrativament siguin del Prat, per edificar el nou estadi, a més d'una zona que anomenen d'oci familiar, i que no és més que un conjunt de negocis privats: multicines, restaurants, tendes dedicades a l'esport, un gimnàs i aparcaments per a 2.000 vehicles.

En aquests terrenys estava la gravera Àrids S.A. que va arribar a un acord amb l'Ajuntament de Cornellà per traslladar-se a un polígon de l'Almeda, venent-li una parcel·la municipal (a l'avinguda del Maresme, al costat del centre de jardineria de Cornatur) on construirà la nau per realitzar la seva activitat industrial que costarà 200 milions de pessetes (1.200.000 d'euros) i tindrà 4.500 m² de superfície. Després de la venda, Emducsa entra a l'accionariat d'una nova societat anomenada Revolt del Llobregat on té el 50 % de la representació del Consell d'administració i presidència del mateix amb un patrimoni de 70.000 m² de la gravera, de manera que Àrids i l'ajuntament comparteixen la propietat i decideixen quin és el futur d'aquesta zona.

La presència d'Àrids no encaixava en aquesta zona, a més a més, els terrenys no tenien qualificació industrial, però això ja ho va «amanyar» l'ajuntament fent entrar en joc la masia de Can Manso, que sí que la tenia, i reconvertint ara la masia en zona verda. El club tenia també sostre edificable a Santa Coloma de Cervelló, però es traslladà a Cornellà, així els terrenys de Santa Coloma passen a ser zona verda i l'Espanyol té sol edificable

per a la construcció de l'estadi. Els convenis que fonamenten la construcció estan signats per la Conselleria de Política Territorial i els alcaldes de Cornellà, El Prat, Sant Boi i Santa Coloma de Cervelló. El projecte necessita l'aprovació de la Generalitat.

El solar es va vendre per «l'insignificant» preu de 70 milions d'euros. El cost del nou estadi serà de 36 milions d'euros. El club, per finançar la construcció, crearà aquesta zona d'oci familiar. S'encarregarà l'empresa Leisure Brokers, que està especialitzada en aquest tipus de promocions. Els arquitectes d'aquest camp són Gasulla & Fenwick que han previst un estadi de 33.000 espectadors, ampliables a 7.000 més. Estarà cobert en un 40 % i la graderia estarà més pròxima a la gespa.

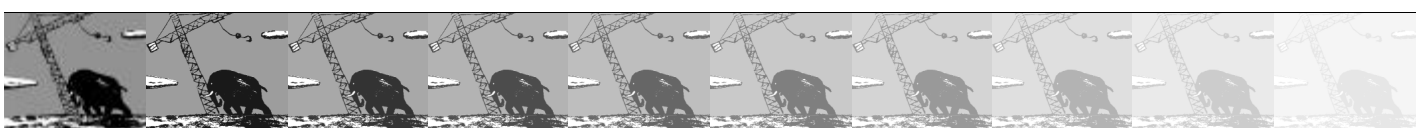
La ubicació d'aquest projecte és a l'inici de la N-II, pròxima al nus del Llobregat; al nord tindrà el recinte firal i l'Auditori, cinc hectàrees més enllà trobarem el World Trade Center (WTC) i al sud el Parc Esportiu Llobregat. S'accelera la construcció del vial que té com a objectiu desviar per fora de l'avinguda del Baix Llobregat el trànsit que va a aquest sector. Estava prevista la construcció del tram que donaria servei al

Parc. El club espanyolista construirà el tram del vial que anirà del Parc a la rotonda del cinturó. Amb aquest suculent panorama l'Ajuntament de Cornellà reclama ampliar les línies del Trambaix fins els barris de l'Almeda, Riera i Centre, connectar les estacions de metro i Renfe amb Ferrocarrils de la Generalitat, que estan disposades paral·lelament però inconnexes, i garantir el transport públic a aquest escandalós pastís dels nous equipaments del R.C.D. Espanyol, WTC...

Així és com funciona l'Ajuntament de Cornellà: venent el poc sòl públic que queda a entitats privades, requalificant els terrenys quan i com faci falta, dotant d'alt pressupost a Emducsa i fent de Cornellà un gran negoci amb l'excusa d'estar ben connectada i que generarà beneficis al poble. Li interessa més omplir el cap de setmana de gent aquesta zona, quan el WTC estigui tancat. Però a qui més li interessa? Tothom sap què genera tenir un camp de futbol i els seus seguidors... I quina feina generarà? Tan necessari és aquest camp a Cornellà quan encara hi ha molts serveis pels ciutadans i ciutadanes que són precaris? Quan invertirà l'ajuntament al poble, quan només sigui una ciutat pels rics i les riques?

Terrenys on es construirà el camp de l'Espanyol

World Trade Center

El projecte World Trade Center està emmarcat dins la transformació del sòl i de la ciutat que està patint Cornellà a les últimes dècades. El barri d'Almeda és un clar exemple, ja que durant els últims 60 anys, ha passat de ser una zona de petites parcel·les de casetes i hortets, algunes indústries i tallers, a ser una zona dedicada a les grans empreses d'altres tecnologies i serveis.

El 1973 l'ajuntament crea un eix de Promoció Industrial per fer front a la davallada dels polígons industrials i s'inclou el barri d'Almeda en la ZUR (Zona d'Urgent Reindustrialització). En aquesta línia de desenvolupament econòmic, l'ajuntament va crear una empresa municipal de promoció econòmica, Precsa, que es va encarregar de la construcció de diversos equipaments en aquest barri, com el pavelló firal, l'Auditori o la incubadora d'empreses. El finançament d'algunes d'aquestes transformacions ha comptat amb les aportacions dels fons estructurals Feders (Fons Europeus de Desenvolupament Regional), procedents de la Unió Europea amb l'objectiu de reconvertir els terrenys afectats per la davallada industrial. A això es va sumar la requalificació del sòl com a gran indústria. És el 1999 quan els antics terrenys de la fàbrica Pirelli entren dins d'aquest eix.

Emducsa, davant la demanda d'aquests terrenys per grans grups empresarials de capital estranger, i valorant el benefici econòmic que això aportaria, treu a subhasta el 6 d'agost del 2000 els terrenys muni-

cipals situats al barri d'Almeda, entre els carrers Tirso de Molina, Marcéme, Sant Ferran i La Fama, amb un total de 52.000 m², sent tres grans grups empresarials els que competeixen per aquest sòl. Boygues Immobiliària, World Trade Center i Landscape Poingru. El projecte guanyador per les seves característiques urbanístiques i «socials» va ser el presentat pel consorci World Trade Center Barcelona S.A. (WTC), FCC Construcción S.A., Dragados y Construcción P.O S.A., Construcciones Rubao S.A., Clateco S.L. i Gestión y Servicios Trade Center S.A, als què es sumen Europa Fund (Fons Europeu d'Inversions) i Emducsa, per un preu de 4.735 milions de pessetes (28.460.000 d'euros).

El WTC Almeda Park serà un complex d'oficines d'alt nivell i comptarà amb un edifici de més de 100 m d'alçada i 22 plantes, més 7 edificis annexos, el que farà un total de 105.144 m² de superfície construïda, dels quals 97.644 m² seran per oficines i 7.500 m² per serveis (zones comercials, pàrquing, magatzems i sales d'exhibicions), el pressupost total del projecte és de 30.000 milions de pessetes, (més de 180 milions d'euros), dels quals 23.500 milions (més de 141 milions d'euros) es destinaran a la seva construcció.

Emducsa parla de caràcter social a l'hora de planejar amb l'empresa WTC, que hi haurà un «compromís de bonificació en els lloguers de les empreses-clients que contractin en caràcter indefinit una persona resident a Cornellà, per import de 100.000 pessetes (600 euros) per cada contracte», mentint en els seus mitjans informatius en dir que les persones contractades hauran de ser de Cornellà; també perquè es construirà un edifici singular de 21 plantes d'alçada, d'alt «valor arquitectònic» i per «la introducció del nom de la nos-

tra ciutat en la marca sota la qual es comercialitzarà el producte: WTC-Cornellà»: creuen que necessitem un edifici de 21 plantes i que aparegui el nom de Cornellà al costat de WTC? Aquest és el seu caràcter social?

Emducsa i l'ajuntament, amb tot aquest entramat, no només es beneficien de les vendes dels terrenys, sinó que, a més, participen en la construcció del complex i obtindran beneficis econòmics un cop estigui en funcionament. Dues setmanes després de l'inici de les obres del WTC es va posar en funcionament un altre complex industrial a Cornellà, realitzat per la societat Landscape Poingrup. Es tractava de 41 naus industrials que es dediquen a empreses relacionades amb l'alta tecnologia, situades al costat de Siemens, a la carretera d'Esplugues (per on també passarà el Trambaix), a un solar de 25.000 m², amb una inversió de 3.200 milions de pessetes (més de 19 milions d'euros).

Aquesta és la política especulativa i la democràcia empresarial que es practica al nostre consistori, política que segueix com fa més de 60 anys, sense escoltar el poble, negant-li poder conservar la seva estructura i convertint Cornellà de Llobregat en una ciutat dedicada als «seus» grans negocis.

Sector Alps: l'oferta d'habitatge a Cornellà

La zona «Alps», de 36.000 m² està compresa entre els carrers Vicenç Llivina, Mossén Jacint Verdager, Josep Cuixart, Menéndez y Pelayo, les carreteres d'Esplugues, El Prat i la mateixa avinguda Alps. El projecte d'obres va ser redactat per Mª Carmen Barril de l'empresa Proser (Proyectos y Servicios Sociedad Anónima) i està dotat amb un pressupost de 1.998.015 euros, 333 milions de pessetes.

Dels 36.000 m², 11.000 m² aniran destinats a zones verdes, la resta comprendrà 3 edificis d'equipaments públics: l'Administració d'Hisenda, els quatre jutjats de Cornellà, l'escola bressol La Trepa i més de 250 habitatges. L'Ajuntament de Cornellà ha cedit el sòl necessari perquè l'Institut Català del Sòl construeixi 100 pisos de lloguer de renda limitada, 25 dels quals es destinen a joves entre 18 i 30 anys. Es construiran 22 habitatges per real·lotjar les persones afectades pel nou pla urbanístic. La resta d'habitatges són privats i segueixen els preus del mercat.

Què hi va haver en aquesta zona abans de començar les obres?

Fa uns deu anys que es va començar a remodelar aquest terreny. L'any 1992 joves de la ciutat es van veure mancats d'espai on poder autoorganitzar-se i van okupar La Xemeneia. Al mateix temps s'okupava un altre espai com a vivenda. Davant d'aquesta situació l'ajuntament va donar només una alternativa, que un dels dos espais es tornés a abandonar. En poc temps, davant la negativa de la gent a marxar, La Xemeneia va ser desallotjada sense avis. El mateix dia s'aprofitava per enderrocar un seguit de cases de poble que estaven abandonades i que sovint eren

habitades per famílies amb necessitat d'un lloc on viure. Dos anys més tard es donava vida a un altre espai col·lectiu, el Casal Popular Can Fairell que va estar cinc anys funcionant. A més, en aquesta zona, hi havia habitades diverses cases antigues amb terreny cultivat i un gran espai abandonat per l'ajuntament i la gent.

L'any 1995 va ser aprovat el projecte urbanístic que abans s'esmenta, però què va suposar? L'ajuntament mostra necessari aquest nou pla perquè necessiten espais públics per a construir però no han tingut cap consideració amb les cases que hi havia fins aleshores, la gent que hi vivia i el que això suposa. No partim de la base que aquest era un terreny desert i per això s'hauria d'haver fet un projecte a partir de la realitat i l'estructura de l'espai. No calia desallotjar el casal Can Fairell per construir allà l'escola bressol, com diu l'ajuntament, perquè s'ha fet metres amunt; s'ha tret una alzina centenària perquè «trenca» amb la nova estètica del parc... Per donar vida a l'espai que quedava abandonat només calia arreglar-ho, netejar i posar un parc infantil. Es parla de mantenir el patrimoni històric i arquitectònic de la ciutat però sembla ser que la masia on faran serveis públics no tenia aquest prestigi.

L'ajuntament ha aprovat el Pla d'habitatge 2000-2003, de clar predomini a la vivenda privada, que suposava, entre d'altres, la construcció de 1.698 habitatges: 552 pisos públics i 1.146 de privats, amb una diferència de preu de 176 euros per m². Per exemple, un pis de promoció pública de 70 m² té una diferència de preu de 2.100.000 d'un total de 15.653.594 PTA.

L'oferta de pisos de promoció pública intenta tapar l'especulació que estem vivint a causa de les

empreses constructores, immobiliàries i bancs que volen enriquir-se i que ens porten a una difícil situació per trobar una vivenda, tant de lloguer com de propietat. Entre l'any 1998 i el 2002 els preus de la vivenda han pujat el 63.3 % i els salaris només el 9.1 %. En concret, els preus de lloguer van pujar el 35 % encara que només hi ha un 2 % de pisos de lloguer oficials del total dels habitatges. A Cornellà hi ha més de 2.000 pisos buits.

Davant d'aquesta situació els pisos de promoció pública signifiquen una solució real? Aquests s'adquireixen a través d'un sorteig on només unes poques persones, i amb molta sort, hi podran «gaudir». A més, les condicions per poder entrar al sorteig no preveuen la situació de persones sense ingressos o amb uns ingressos inferiors a 1.5 vegades el salari mínim interprofessional (en el cas dels de lloguer) o superiors a 1/10 part de l'adquisició de l'habitatge (en el cas dels de propietat).

En el cas dels pisos de lloguer públics s'ofereix un contracte de temps màxim, 5 anys. Aquests pisos tenen unes característiques que justifiquen els preus més baixos, ja que són pisos molt petits, de 57 a 63 m² de superfície. Els preus oscil·len entre les 30.000 i les 35.000 PTA sense incloure preu de pàrquing i el 7 % de l'IVA.

